

عنوان مقاله:

تحلیل رابطه سبکهای رهبری تحولی و تعاملی با الگوی رفتاری کارکنان در مقابله تغییر

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی و دومین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جیران محمدی
فرج الله رحیمی
مزگان باقری

خلاصه مقاله:

رهبری به عنوان یکی از عوامل مهم و تأثیرگذار بر سازمان ها مورد تحقیق گسترده ای قرار گرفته است. به طوری که نقش رهبران ایجاد تغییر به منظور حفظ و افزایش موفقیت های سازمانی است. با توجه به تاثیر فراوان رهبران بر پدیده های سازمانی و نقش کلیدی واکنش کارکناندر تعیین تغییر سازمانی، این امر می تواند به طور معناداری موجب پیوند این دو شود. در این مقاله با تکیه بر ادبیات تحقیق سبک های رهبری والگوی رفتاری کارکنان در برابر تغییر، رابطه سبک های رهبری (تحول آفرین و تعامل گرا) با الگوی رفتاری کارکنان (پاگیرم، مقاومت و بایتفاوتی) در برابر تغییر را مورد بررسی قرار داده و چارچوبی تحلیلی در این زمینه ارائه خواهد شد. مروری بر ادبیات پ پژوهش نشان مای دهادکارکنانی که مدیرانشان از سبک رهبری تحول آفرین استفاده می کنند، تغییر را می پذیرند ولی در سبک رهبری تعاملی، کارکنانی که مادیان آن ها از بعد سبک رهبری با پادام مشروط استفاده کنند تغییر را می پذیرند و در برابر تغییرات مقاومت کمتری دارند در حالیکه در بعد مادیاریمبتنی بر استثنا فعال کارکنان نسبت به پذیرم تغییرات مقاومت و در بعد مدیریت مبتنی بر استثنا منفعل نسبت به تغییرات بی تفاوت هستند.

کلمات کلیدی:

بی تفاوتی در برابر تغییر، پذیرش تغییر، رهبری تحول آفرین، رهبری تعامل گرا، مقاومت در برابر تغییر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/428172>

